

Publicerad 2013-08-08 20:02 av gurkmupp

Det var ju som det bara var. Och aldrig mer något annat.

Det var ju som det bara var. Och aldrig mer något

Om någon som du kunde ersätta min inre hunger till något produktivt.

Alla skärvor som livet utdelar

när andra förblir hela

tvingas tusen bitar att försöka sluta förblödas

om smakens bittra sanning inte lyckades falla på dina läppar

hur fri vore inte jag då

den bana som spinner kring dig, du förblindade alla sinnen i nattens dunkel

när strupen sjöng förvirringens sång

du vet att jag dansar, men enbart för min själs lyckliga kvällar

fotografera dig, tusen ord återstår ändå

Mina ådror som drar livets puls till sin gräns

I känslorna finns berusningens sinnesstämning

När kvällen sade god natt

men önskade oss en god fortsättning på dagen som föddes.

Av hunger letade de drabbade fötterna av skoskav till en franchise

Stängt

som mina känslor, ha!..

Nu äro jag mer skyddad. (Nej egentligen inte)

En kyss förblev tre.

Natten bäddade ned sig. Åter kom morgondagen.

Nu vaggas alla hemligheter till att aldrig finnas mer än det som var.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren gurkmupp med Poeter.se id #38296 innehar upphovsrätten